

Edebiyat,
Fikir ve
Sanat
Dergisi

DÜŞ

Kasım 2024
Sayı: 9

*Bu
Senin
Düş'ün*

Saygı, sevgi ve özlemle...

ÖN SÖZ

Değerli Düş Dergisi okurları,

Kuruluşumuzdan bu yana sizlerle edebiyat aracılığıyla buluşabilmenin sevincini yaşıyoruz. Ancak biz bugün bu sevinci yaşayabiliyorsak geçmişte birileri bu tür sevinçlerden mahrum kalmayı göze alabildiği içindir.

Hayatını vatanına ve milletine adayan ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ü “bedenen” aramızdan ayrılışının yıl dönümünde saygı, sevgi ve özlemle anıyoruz.

Derginin kurucusu olarak kasım sayımızı önce ulu önderimiz Mustafa Kemal Atatürk'e daha sonra cumhuriyetin tüm değerlerini benimsemiş, bana çok kıymetli şeyler katıp örnek olan değerli hocam Soner Akşehirli'ye ithaf ediyorum.

Samet Mutlu

Sarı Saçlım Mavi Gözlüm

Kurban olam yürüdüğün yollara
Kara peçe yakışmıyor kullara
Uyan bak bizim hallara
Sarı saçlım mavi gözlüm
Nerde nerde nerdesin dost?

Aslında pek çok şeyin özetidir yukarıdaki satırlar.
Sarı saçlı, mavi gözlü milli mücadele önderimiz Mustafa Kemal hasta
adam diye tabir edilen yıkık, dökük bir imparatorluğun küllerinden
tam bağımsız bir ulus devleti kurmuştu.

Üstelik bütün dünyanın feyz aldığı bir mücadele örneği ortaya
konulmuş, bu mücadeleyi Maraitegui "Davut'un Golyat'a karşı
zaferine" benzetmişti.

Yine ümmet devrinden çağdaş medeniyete geçişi sağlayan Türk
Medeni Kanunu başta olmak üzere muasır medeniyetlere ulaşmak
adına pek çok devrim gerçekleştirilmişti.

Peki aradan geçen zaman içinde ne mi oldu?

Bunu en güzel özetleyen de Aziz Nesin'in aşağıdaki dizeleri:

“Sorma atam halimizi
Hal mi kaldı anlatacak
İşte geldik dizindeyiz
Yata yata çok yorulduk
Tatil yaptık izindegiz

Hocamız var hacımız var
Uçan kuşa borcumuz var
El oğlunuz ağzındayız
Ama bizi zor bulurlar
Bahar, yaz, kış izindegiz”

20 yy. ‘ın en büyük devrimci lideri, İsmet Paşa’nın da deyimiyle

“Büyük işler yapmış ve yaptırmış adamdır.”

Aramızdan ayrılışınının 86. Yılında onun için öldü demek

şüphesiz ki gerçekleştirdiği sayısız devrimi de hiçe saymaktır.

Çünkü o, Atatürkçü ve Kemalist düşünceyi kendisine rehber edinmiş yurtsever ve aydın halkın fikirlerinde, düşüncelerinde yaşamını sürdürmektedir.

Özlemimizin iyice katlandığı bir dönemde madem söze Mahsuni Şerif’le başladık; bende yazımı yine onun dizeleriyle tamamlamak istiyorum.

Bulutlar terinden, dađlar
kokundan
Sarhořtur sevdiđin Mahsuni
bundan
Bir daha gel, gel Samsun'dan
Sarı sađlım mavi gozłum
Nerde, nerde, nerdesin dost!

Caner Karakiř

Taş Ev

Solgun mor renkli bir gül gördüm
Hani şu yıkık mavi pencerele evin yanındaki evde
Gül mü solmuştu yoksa rengi mi soluk mordu
Yanlış mı benim eğriliğim
Yoksa dokunmadan acıttı mı kurumuş dikenim

Hani kendi halimde güneşlenir gibiydim
Sadece köpeklerin kalabalık ettiği bu sokakta
Yoksa havlamalar mı karıştı dikenimle de
Geldi taşlaşmış kuru kalbinize bir hırıltıyla

Stiff Tomris

Defter

Tersten açarsam defterimi
Her şey yolunda, her şey güzel
Ama başından açmayagöreyim
Meğer hiç kimse tanımıyormuş beni
Olsun ben çok seviyorum defterimi

Samet Mutlu

Hızlandırılmış Yaşamak Kurşunun Perde Arkası

öyle yalnızdım ki
bir bulut bile yoktu
dizleri üstüne çöküp
göz yaşlarımdan falıma bakacak.

bir ses yoktu
kavanoz kapağı bile
sessizce düşerdi yere.
dönmezdi hiç kendi etrafında
öyle sabit,
öyle kaskatı düşerdi.
akşamları
korkuyla kapanır
ve sabahları sıkışır,
açılmazdı.

benim hizamda hiçbir şey yoktu.
bir çizgi yol olup uzardı.
yol çizgiden usandıkça kaçırdı.
neye baksam içinde kasvet.
her şeyin benim için adı gayret.
her şey kocamandı.
ben küçük.

nöbetini tutardım
büyülü öykülerin
kısacık sürerdi onlar da.
hemen biterdi.
unuturdum okuma yazmayı.
yine de boyama kitapları değil
bir mektup
beni peşinden sürüklerdi.

ne olmuş bir düş sürdüyse
sürüp sürüp bittiyse
bir is gibi
evin perdelerine sındiyse.
çatısı hala bizim diyince
rüzgar gülüp geçtiyse.

sahtedir her parantez biraz
sen anlamadıkça
hiçbir anlamın
bir anlamı olmayacak.
tırnak içine aldıkça
kendi cümlelerini
hayat senden kaçan
bir gölge olacak.

aynam kırıldı,
gözlerim hep bir tantana.
rolü üstüne büyük gelince
güldü akşam dümendenden.
uzaklaştım
uyum sağlamak için
sahnemden hemen.
korktum
atlarken kendi içimden.
her şey kocaman
ben küçük.
öyleyse
içimde bu yükseklik neden.

üç heceye sığan
devinim dolu bir heyecan.
çocukluk, düşler ve
korkuluk.
korkuluk keskin bir netlikle
bitiriyordu güzel başlayan
her cümlemi.
belki de budur,
benim de ömrümün
matemi.
soğuktan çatlamıştı
korkuluğun bile elleri.

ayrıkı bir nehir gibi
taşar atlardan
otlardan
rüzgardan
sesimden
bir kavga.
rüzgardır benim adım
bir başka memlekette.
hep barışı arar.

ve ben ne zaman
dallarım büyüse
bir rüzgara kırılıırım.

usandım her şeyin
hızlıca şiire dönüşmesinden.
hızla yitip gitmesinden.
hep bir yenilik umuduyla
dönüşüme giriyorum.
geri dönüşüme.

kuşun
kanadına sıkılan kurşunu
bilmesi gibi kendi kusuru.

imgelerden yontulmuş
bir gürültü silsilesinde
kaçıyor kovalarken yaşamak
ömrüm bir çukurun vesvesesi.
yanlış yöne kazıyorum.

şimdi
öyle bir sessizlik gelsin ki
bir daha
sağır
kulaklarımı ağlatmasın.

esaret kitaplığına
cesareten seçmeler.
sığar diyorum,
elbet okunur.
taşana kadar dolduruyorum.

Mizgin Teker

Yitik Zamanın Fısıltıları

Eski bir fotoğrafin tozlu köşesinde saklı duran bir gülümseme var içimde. Zaman, o gülümsemeyi alıp yavaş yavaş soldurmuş, fakat hatırası hâlâ taptaze, sanki dünmüş gibi. Bazen kendimi o anlara dönerken buluyorum; parlak güneşin altında, çocukça kaygısız kahkahalarla süslenmiş günlerin peşinde koşarken... Ancak şimdi, anılar, ellerimden kayan ince kum taneleri gibi kayıp gidiyor. Her dokunuşta bir parça daha azalıyor, her hatırlayışta biraz daha uzaklaşıyor.

Geceleri yıldızlara bakarken, o eski mutluluğun yankılarını duyuyorum. Rüzgar, sanki o günlerden bir nefes getirmiş gibi, yumuşakça dokunuyor yüzüme. Ama o nefes artık serin, içimi üşütüyor. Eskiden ısıtan o sıcak gülüşler, şimdi bir gölge gibi peşimde dolanıyor. Mutluluk uzak bir şehir olmuş, yolları dolambaçlı ve karanlık. Ama o şehir orada, haritanın bir köşesinde hâlâ duruyor. Belki de dönmek mümkün değildir, ama özlemiyle yaşamak da bir nevi hatırlamak değil midir?

İçimde, eski zamanların yankılarıyla dolu bir boşluk var; orada, kaybedilmiş mutlulukların izi hâlâ parlıyor. Ve her ne kadar ellerim o eski hisse uzansa da, dokunmak mümkün değil artık.

Zuhal Minel Yesin

Ölüyor Yolcu

Boş adımlar atıyorum, başı boş sokaklarda
Üstüne bastığım sonbahar acı çekiyor
Sessiz çığlıklarını duyuyorum kuru dalların
Oysa başım yere ne yakın
Toprak alsa, içine çekse beni yadırgamam.
Yürüdüğüm bu yol da bitmek bilmiyor zaten
Başa dönüp bir bakacak olsam
Kucak açmış bekler beni çocukluğum
Parçalanmış dizleri, ellerinde bilyeleri
Oynamayı unuttum ben söyleyin ona!
Geçmişteki masum ben değilim artık
Beklemesin beni boşuna!
Geriye dönemeyecek kadar yorgun bedenim
Artık bir ceset taşıyorum şu kamburumda
Ne o alabilir bu kusuru ne de ben
Küçük elleri iyileştiremez artık
Eskisi gibi değil zaten çoğu şey
Masumlüğüm aynı değil mesela
Gözlerimde bir asırlık yaşam asılı
Ruhum son nefesini bekler,
Ellerimde gözyaşlarımın çukurları.
Bilemez ki, öğretin!
O her zaman yolun başında olanıydı,
Ben ise sonunda olanı

Buse Öz

Mavi Gözlü Cengaver: Mustafa Kemal

1881 senesinde; güzide şehir Selanik'te, cihana cengaver yürekli bir yiğit geldi: "Mustafa". Anası Zübeyde Hanım'ın gözbebeği, babası Ali Rıza Bey'in ise bileği kuvvetli aslanı. Güneş gibi parlayan sarı saçları, denizi andıran derin bakışlı mavi gözleri, buğday rengi çehresiyle hafızalarda her daim paye bulacaktı Ulu Önder. Olgun kişiliği, derin düşünce mefhumu, pratik zekası ile muntazam bir aydınlık meşalesi kendisi. Planlama stratejisi, ileri görüş kabiliyeti daha çocuk yaşlarda ondaki cevherin ayan olmasına kafi idi. Nasıl ki çocuk yaşta kardeşi Makbule Hanım ile tarladan kargaları kovalamıştı, günü gelip bileği kuvvetli ve dimağı keskin bir yiğit olduğu vakit düşmanı da vatanın her bir zerresinden silip atacaktı.

Ömrü harp mevkilerinde geçmiş, gençliğinin en güzel yıllarını cephelerde tüketmiş muzaffer bir askerdi Mustafa Kemal. Vatanı ve milletin bağımsız yaşaması onun kırmızı çizgisiydi. Bundan dolayı ümit kırıntısının bile kalmadığı, kara bulutların felaket fırtınaları kopardığı o elemkârâne günlerde davranışlarıyla, teskin edici sözleriyle ve de vakur duruşuyla bağımsızlık ruhunu perçinleyecekti binlerce kalpte. Türk milletinin aydınlık yarınlarını ilmek ilmek işleyecek kadim dostlarıyla. İleri görüşlülüğü, vatanın kurtuluşunun nihayete ermesindeki en büyük haklılık gayelerinden biridir. Öngörü seviyesi sayesinde aydınlık geleceğin temelleri atılmıştır. Topyekün şekilde milletini çetin savaşta birleştirmiş, yokluk günlerinde varını yoğunu ortaya koyan fedakar insanımız ile vatanın selameti için mücadele etmiştir. Sonrasında da büyük bir zafere kazanılmasında Başkomutan rütbesiyle bizzat öncülük etmiştir. Milleti makus tarihini değiştirmiş, genç cumhuriyeti sağlam temellerle inşa etmiştir.

Sağlıktan, eğitime, ticaretten sosyal haklara kadar pek çok düzenlemeler yapmıştır. Sonra günler su gibi akıp gitmiş, Türkiye Cumhuriyeti varlığını Mustafa Kemal'in atılımları ile ispat etmiştir.Hakkındaki yapamayacağına ve başaramayacağına dair düşünceleri böylece bertaraf etmiştir. Takvimler sonbaharda dökülen yapraklar gibi 10 Kasım 1938'i gösterirken Ulu Önder bu dünyaya ebediyen gözlerini yumacak fakat kalplerde ve zihinlerde daima anılacaktır.

Velhasılıkelam Gazi Paşa, her yönüyle dünya üzerinde binlerce kişiye ilham kaynağı olmuş ve kalplerde derin bir sevgi kazanmıştır. Böyle bir sevgi bağı oluşturabilmek her kişiye nasip olmaz. Lakin Mustafa Kemal gerek kişisel özellikleri gerek hayata bakış açısı gerekse gerçekleştirdiği değişim ve yenilikler ile nevi şahsına münhasır bir insandır. O Türkiye Cumhuriyeti için "Mavi Gözlü Cengaver"dir. Türk milletine bıraktığı asil mirası "Cumhuriyet" ilelebet korunacaktır.

Mihriban Cesur

Kuş Üvezi

Bir tokatla başlıyor hepimizin kederi, korkusu,
neşesi
Bir tokatla yapılıyor darağacı, bir tokatla
asılıyor kiminin düşüşleri
Yaprak gibi bir iz suratta, süratli bir kırmızı
Bir kırmızı ki tıpkı kuş üvezi gibi
-Çocukken acıtmazdı ki-
Şimdi bir yanık, bir sızı, bir devlet, bir cihan,
tüm savaflara taşınan mermi
Kuş üvezi
Yüzümdeki tokat izi

Emir Meşer

Kasım Sabahı

Sarardı yapraklar bir Kasım sabahı
Hiç rüzgar bu kadar soğuk esmemişti!
Kalpleri böylesine titretmemişti
Güneş bulutların ardında yas tuttu,
Bulutlar ağladı!
Mavi gözlerin ışıldadı gökyüzünde
Aydın fikirlerin mirastı, genç nesillere
Ebedi hatıraların silinmez gönüllerde
Ay yıldızlı bayrak altında
Daima senin yolunda
Kalplerde sevgin, akıllarda aydın fikrin
Ruhlarda eşsiz cesaretinle,
Hep var olacaksın Büyük ATATÜRK...

Nilgün Kurnaz

Bir Kelebeğin Hikayesi

Bir kelebek olsaydım
Sabaha öleceğimi bile bile
Tüm gecemi seni severek harcardım
Yüzün kanatlarım olurdu
Öylesine hassas
Öylesine muazzam
Her gören aşık olurdu kanatlarıma
Birazda sana
Olur ya bir ışık alır gözümü
Konarım kırılmış bir cam parçasının üzerine.
Sahip olduğum güzelliği o an ilk ve son defa görürüm
Yani yüzünü
O da belki tabii
Hiç görmeyede bilirim, bu da var ya
Nasıl bir güzelliğe sahip olduğumu fark edemedem ölürüm
Yüzünü göremem, yinede severim ama şüphem olmasın
Derler ya;
Kelebekler kendi kanatlarını göremez
Göremezde! tanıyamaz mı, bilemez mi
Hisseder, anlar birde özler
Bir kelebeğinde hayali bir gün kanatlarını görmektir belki
Benim senin yüzünü bir kerecik görmek istediğim gibi

*Nur Lavinia
Bozkurt*

Uçurtma

Bir uçurtmanın rengi olmak.
Gökyüzünde uçmak ve rengarenk.
Bazen yıllanmış ağacın cılız bir dalı,
bazen de yediyüz yıllık bir kayın ağacı.
Bazen unutmak,bazen hatırlamaya çalışmak.
Bazen kalbimin duvarları kalınlığında romanlar bitirmek,
bazen bir sigara yakıp pencere önü cahili oynamak.
Bazen dalmak,uzaklara yahut maviliğe.
Bazen tamir etmek aklı.
Bazen dağıtmak.
Bazen ise ölmek.
Yeniden doğmak istercesine.

Yağmur Gümüşü

Cumhuriyet'in Edebi Aydını: Yakup Kadri

Yakup Kadri Karaosmanoğlu, 17. yüzyılın sonlarından itibaren Aydın ve Manisa bölgesinde yaşayan “Karaosmanoğulları” sülalesine mensuptur. Mısır Valisi İbrahim Paşa'nın konağına yerleşen ve burada İkbâl Hanım'la hayatını birleştiren Kadri Bey'in oğludur. 27 Mart 1889 tarihinde Kahire'de dünyaya gelmiştir. Altı yaşındayken ailesiyle Manisa'ya gelen Yakup Kadri, 1902 yılına kadar burada kalmıştır. Eğitim hayatı Manisa'da Fevziye Mektebi'nde başlar. Bir süre İzmir İdadisi'ne devam eden Yakup Kadri, tekrar Mısır'a döner ve yaklaşık iki yıl boyunca Mısır'da kalır. Frères Okulu'na ve İsviçre Lisesi'ne devam eder. Yakup Kadri, 1908'de Meşrutiyet'in ilanından önce İstanbul'a gelir ve Mekteb-i Hukuk'a kaydolar. Üçüncü sınıfa kadar öğrenimine devam etse de diploma almadan ayrılmak zorunda kalır.

Ömer Seyfettin, Faik Ali, Refik Halit ve Şahabettin Süleyman gibi isimlerle tanışan Yakup Kadri, Şahabettin Süleyman'ın teklifiyle 1909 yılında kurulan Fecr-i Âtî Encümeni Edebîsi içinde yer alır. Hem Batı edebiyatını hem de son dönem Türk edebiyatını okur ve ilk yazılarını kaleme alır. Fect-i Ati'nin bazı sebeplerle dağılmaya yüz tuttuğu dönemde Yahya Kemal ile tanışan Yakup Kadri'nin edebi yolculuğunda yepyeni bir dönem başlar. Edebiyata, “Nev-Yunanilik” adını verdikleri yeni bir yaklaşım geliştirmek için uğraşmışlar, ancak çabaları sonuçsuz kalmıştır. Yunan ve Latin kaynakları dışında Doğu mitolojisine de büyük ilgi duyan Yakup Kadri, bu ilgisi nedeniyle Çamlıca'daki Kısıklı Bektaşî Tekkesi'ne devam etmiştir. 1916 yılında tedavi amacıyla İsviçre'ye giden ve Mondros Mütarekesi'ni takip eden günlerde yurda dönen Yakup Kadri, “İkdam” Gazetesinde Mustafa Kemal'i ve Millî Mücadele'yi destekleyen yazılar kaleme alır. Millî edebiyat içinde doğrudan yer almamasına rağmen Milli Mücadele'nin halkta uyandırdığı milli bilinç, Yakup Kadri'nin edebî anlayışını derinden etkiler.

Bu tarihten sonra yazdığı eserlerinin dili ve içeriği, Millî Edebiyatın dili ile eşleşir. Mustafa Kemal Atatürk ve Yakup Kadri: 1920 yılında İsviçre'den dönen Yakup Kadri, yaklaşık bir yıl sonra Atatürk'ün çağrısı üzerine Ankara'ya gelir. "Hakimiyet-i Milliye" isimli gazetede Milli Mücadele'yi destekleyen yazılar kaleme alır. Batı cephesini dolaşarak Anadolu'yu ve Mustafa Kemal'i daha yakından tanıma fırsatı elde eder. Yunan askerlerinin cephe gerisinde masum halka yaptıkları zulmü tespit etmek amacıyla kurulan Tetkik-i Mezalim Heyeti'nde yer alır. Bu heyette Halide Edip Adıvar ve Yusuf Akçura gibi isimler de yer almaktadır. Cumhuriyet'in ilanının ardından Atatürk'ün sofrasında yer alanların arasında bulunan Yakup Kadri, 12 Temmuz 1932'de kuruluş dilekçesi verilen Türk Dili Tetkik Cemiyeti'nin kurucu üyeleri arasında yer alır. 1934 yılında atandığı Tiran elçiliğine kadar Atatürk'ün yanındaki yerini korur. Tiran Elçiliği'ne isteği dışında tayin edilmesine rağmen Atatürk'e olan bağlılığı hiç azalmamıştır. Atatürk, Yakup Kadri'nin Prag'da elçi olarak bulunduğu sırada vefat etmiştir. Yakup Kadri, Atatürk'ün vefatından derinden etkilenir ve üzerinden kısa bir süre geçtikten sonra Atatürk'ü en iyi anlatan kitaplardan biri olan "Atatürk" adlı kitabı kaleme alır. Sadece bu eser ile sınırlı kalmayan Yakup Kadri, farklı konularla ilgili yazdığı çoğu eserinde Atatürk'e atıfta bulunur ve kendisinden övgüyle bahseder.

Yakup Kadri, 13 Aralık 1973 tarihinde Ankara'da vefat etmiş, İstanbul'da Yahya Efendi Mezarlığı'na defnedilmiştir. Edebiyat dünyasında iz bırakan, Türk toplumunun dönüşümünü derinlemesine inceleyen bu usta yazar, Türk kültür hayatında önemli bir isim olarak anılmaktadır.

Sevim Varlık

Müzeyyen

Fakat müzeyyen!
Bu derin bir tutku.
Korlaşmış, ,üzerime sinen bu koku
Derin bir tutku.

Düşün ki, ıssız bir semttesin
Işıkları kesilmiş bir semt.
Yol haritan yok,
Ayakların yağmurda ıslak.
Saçlarından omzuna damlayan
bu yorgunluk
Yürüdüğün sokaklarda tutsak.

Sen bu semte ait değilsin Müzeyyen.
Ay teninde ıssız bir iz,
Sen, yüreğimde biraz kimsesiz
Ya varsın, ya yoksun..

Kitabı basılmamış bir romanda
Öznesi olmayan, devrik bir cümleyim ben.
Senin adın ise her cümlenin çıkacağı o özne
Oysa sana çıkan yollar
Alabora olmuş, biçare.

Ah, gözlerindeki uzaklık...

Fakat Müzeyyen!
Yaşamın içinde bir inci tanesisin sen..
Senin bildiğin gibi değil.
Oysa benim her gece ay ışığında
Gördüğüm gibisin..

*Meryem Güngör
Doğrukartal*

Milli Bir Etiket: Vatan

Vatan, bir insan için sadece toprak parçası değil, aynı zamanda bir kimlik, bir gurur ve bir bağlılık kaynağıdır. Vatan sevgisi, insanın doğduğu topraklara, o topraklarda var olan kültüre, tarihe ve insanlara duyduğu derin bir bağlılığı ifade eder. Bu sevgi, bireyin kimliğini oluşturan temel unsurlardan biridir ve genellikle içinde nedenleri karmaşık bir duygu yelpazesini barındırır. Bir insan vatanını sevmelidir çünkü bu topraklar, onun geçmişinin, şanlı tarihinin ve atalarının mücadelesinin bir tezahürüdür. Tarih boyunca yaşanmış zaferler, direnişler ve fedakârlıklar, vatan kavramının kişilerin zihninde canlandırdığı değerini arttırır. Türk milleti için vatan, Kurtuluş Savaşı sırasında gösterilen fedakârlıklarla daha da derin bir anlam kazanmıştır. Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde verilen bu savaş, bağımsızlığın ve özgürlüğün sembolü haline gelmiştir. Bu süreçte, milletin her ferdi, vatan için canını vermekten çekinmemiştir. Mustafa Kemal Atatürk, vatan anlayışını sadece coğrafi bir kavram olarak değil, aynı zamanda toplumsal bir bilinç olarak da ele almıştır. "Türkiye Cumhuriyeti, ilelebet payidar kalacaktır" sözüyle, vatanın korunmasının ve geliştirilmesinin bir neslin değil, tüm milletin ortak sorumluluğu olduğunu vurgulamıştır.

Bu bilinçle, eğitim, sanayi ve tarım alanında yapılan reformlarla Türkiye'yi modern bir devlet haline getirmek hedeflenmiştir. Atatürk'ün vizyonu, milletin kendi vatanında özgür ve bağımsız bir şekilde yaşamasını sağlamak üzerine kurulmuştur. Çizdiği yol haritası, genç nesillerin vatan sevgisini ve sorumluluğunu daha iyi anlamalarına yardımcı olmaktadır. O'nun vatan tefekkürü, tarih boyunca birçok liderin ve düşünürün üzerine kafa yorduğu önemli bir konuyu ele alır. Vatan, sadece geçmişin değil, aynı zamanda geleceğin de teminatıdır. Bu nedenle, vatanımıza olan sevgimizi ve bağlılığımızı her zaman canlı tutmalı, onu korumak ve yüceltmek için çalışmalıyız. Türk milletinin bu evrensel değerlere yaklaşımı, Mustafa Kemal Atatürk'ün izinde şekillenmiştir. Atatürk, vatanseverliği kendi liderliğinde en üst düzeye çıkarmış bir kahraman olarak tarih sahnesinin en önünde yer alır. O, genç Türkiye Cumhuriyeti'ni inşa ederken milli bilincin ve vatanın ne denli önem arz ettiğini defalarca vurgulamıştır. Mustafa Kemal Atatürk, "Vatan sevgisi imandandır" anlayışını benimseyerek, milliyetçiliği yalnızca bir siyasi doktrin olarak değil, halkın birleşmesini sağlayan temel bir değer olarak görmüştür. Bu sevgiyi sadece duygusal bir bağlılık olarak değil, aynı zamanda somut eylemlerle ifade edilen bir görev bilinci olarak tanımlamıştır. Bu doğrultuda, eğitim reformları, kültürel gelişmeler ve sanayi atılımları gibi birçok alanda millileşme çabaları gerçekleştirilmiştir. Bu uygulamalar, vatana duyulan sevgi ve bağlılığı eyleme dönüştüren somut örnekler olarak tarihe geçmiştir. Atatürk'ün "Türk, öğün, çalış, güven" ifadesi, bu sorumluluğun ve vatan sevgisinin gelecek nesillere taşınması gerektiğini açıkça belirtir. İçinde bulunulan dönemde de vatanseverliği anımsamak, Türkiye'nin karşılaştığı zorluklarda birlik ve beraberliğin ne kadar elzem olduğunun bir hatırlatıcısıdır.

(Kısaltılmıştır)

Tevfik Cem Kurt

Paha Biçilmez Topraklar

Ceddin kan vermiş, beyazı al yaparak
Yurduna sancak dikmiş vatana şehit olarak
Sen hâline şükret insan, Rabb'ine sığınarak
Çünkü ceddin kendini feda etmiş hür olasın diye

Atanı bilmez isen nasıl savunursun vatanı
Hele ki kuru insan eşsiz şu kara toprağı
Çalış çabala vatan için, sakın ezme atanı!
Belki de olursun sende ceddin gibi ülkenin bir şânı

Çanakkale'de verdik binlerce şehit hüznünlüyüz
Ama zaferimizi kutlar güçlenir biz yine büyürüz!
Burası Türkiye'dir! bitmez cengi cengaveri ve
askeri
Hele toprağımıza göz koyanı sesimiz ile ürkütürüz.

Korkumuz yoktur evvela, vatan bizim asıl canımız
Atamızın izindeyiz biz nasıl olur da yurttan kaçarız!
Biz hep beraberiz, güçleniriz ümitle ve azimle
Çünkü biz Türkiye'yiz tek sancak tek yüreğiz.

Eymen Karabulut

Şarkı Önerisi

*Rüyalarda Atatürk/ Mandaliyo Çocuk
Şarkıları*

Şarkıyı Dinlemek İçin Kare kodu Okutunuz.

Sonbahar

Tutuk
El, göz ve
Dudaklar sebat ile;
Kuşku ile gözler ve
Eller yalnızca titreyerek...

Korkak bir zihinle uyanmak,
Günaydın!
Diyememek, dememek güne.

Artık titreşmeyen ses telleri,
Ve atmıyor o kalp!
Görmek çok şey,
Çok şeyi görmek aldanarak
Ağlayarak,
Kızarak...

Soğuk kalorifer
Erimiş bir külah dondurma
Sonbaharı yaşamak...

*Mehmet Emin
Karakaya*

**Küçük dostlarımızdan Atatürk'e
şiiirler.**

**İzmir Bornova, Hilal Necmiye
Ataberk Ortaokulu 6/A Sınıfı**

10 Kasım

En özel gün bugün
Ata'mın uykuya daldığı gün
En özel gün bugün
Atatürk'ün çiçeklere büründüğü gün

Seni unutmadık, seni kutlayamadık
Seni göremedik, seni tanıyamadık
Ama senin şiirlerinle yaşadık
Seni çok özledik Mustafa Kemal Atatürk

Zümra Nur Canik

Bir Kahraman

O bir kahraman
Ayağına taş değmesin aman
Kalbinden vuruldu cep saati kurtardı.
1938 yılları bir millet ağlıyor
Ağıtlar yakılıyor.

Bir devleti, bir milleti kurtardı.
Dolmabahçede saat 9'u 5 geçe
Atam gözlerini kapadı,
Bir devlet ağladı.

Arkasında bayramlar bıraktı,
Zaferler bıraktı.
O ölmedi kalbimizde yaşıyor.
O, en büyük kahraman

Arda Anıl Alhan

H. Atatürk

10 Kasım

10 kasım günü Türkiye'de bir karanlık görüldü
İnsanların kalbi çöktü
Çiçeklerin solma günüydü
Çünkü o gün Ata'm öldü

Hakan Kahraman

10 Kasım

O gün kapattı gözlerini
Gelmişti büyük taarruzdan
Ata'm her gün gerçek oldu hayallerin
Bir parçası oldun büyük milletin

*Furkan Berk
Zeybek*

10 Kasım

O gün saat 9'u 5 geçe
Ata'm gözlerini kapattı
Derin bir uykuya daldı
Halkın üzüntüye brndg gün bugün

Krizantem gibisin
Sensin bu ülkeyi kurtaran
Senin adın Mustafa Kemal
Hep kalbimizde yařadın

Güneş Elif zipek

Vatan Sevgisi

Yurdum yurdum güzel yurdum
Seni koruyacak şanlı şerefli ordum
Varsın düşmanın hepsi gelsin
Güçlüyüm ben bilsin düşmanım dostum

Sordular bana neresi diye cennet
Görsünler dağlarımı denizlerimi ovalarımı
Seveceğim toprağın taşını atalarımın hatırasını
Her zaman koruyacağım

Diğer Sil

*Bir sonraki
sayıda
görüşünceye dek
umutla kalın...*

